

DEC. 4T / 2008

Nr. Operator: 2443

ROMÂNIA

Dosar nr. 5/2008

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Sentința Nr
Ședința publică de la 11 Martie 2009
Completul compus din:

PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii în anulare formulată de reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L. în contradictoriu cu D.G.F.P. Gorj.

La apelul nominal făcut în ședința publică a lipsit reclamanta, prezentându-se din partea pârâtei consilier juridic [REDACTED].

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că la dosar s-a depus suplimentul la raportul de expertiză și întrucât nu s-au prezentat noi cereri, cauza fiind în stare de judecată, s-a acordat cuvântul părților.

Consilier juridic [REDACTED] solicitat respingerea acțiunii susținând că cele constatate prin raportul fiscal corespund dispozițiilor Codului fiscal, așa cum s-a arătat în întâmpinare și în obiecțiunile la raportul de expertiză.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față:

Prin cererea înregistrată la 26.06.2008, reclamanta S.C. [REDACTED] S.R.L. a solicitat ca în contradictoriu cu D.G.F.P. Gorj să se dispună anularea deciziei nr. [REDACTED] din 13.06.2008, a actelor premergătoare deciziei și s-a solicitat suspendarea executării deciziei până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivarea cererii s-a arătat că sumele stabilite ca și debite de către pârâtă constând în impozit pe profit, TVA și accesorii sunt eronate, fiind interpretate abuziv dispozițiile art. 24 pct. 15 din Legea nr. 571/2003.

Astfel, suma de [REDACTED] lei reprezintă pierdere ca urmare a vânzării mijlocului fix baracă tip. Baniși și nu reprezintă profit suplimentar așa cum s-a reținut de organul de inspecție, dar nici cheltuieli nedeductibile fiscal sau valoarea rămasă neamortizată nedeductibilă, activul fiind vândut prin licitație organizată conform codului fiscal în vigoare la data vântzării. Vânzarea s-a făcut la valoarea de piață ce a fost stabilită de un evaluator, prin licitație publică, avându-se în vedere și că terenul nu este proprietatea reclamantei iar cumpărătorul este o firmă cu capital de stat.

În ceea ce privește constatările de la Capitolul II lit. B, s-a strecurat o eroare în evidența contabilă și contabilitatea firmei nu a dat curs deciziei interne în baza căreia pentru echipamente tehnologice s-a optat pentru metoda de amortizare accelerată, urmând a se șterna operațiunile și a se efectua înregistrările corecte în luna mai 2008, sumele stabilite de pârâte nefiind reale.

Reclamanta susține că pentru suma stabilită debit TVA există neclarități întrucât constatările organului de inspecție sunt lapidare și generale și din acest motiv nu se cunosc care diferențe dintre evidența contabilă și TVA declarat sunt corecte.

În dovedirea acțiunii reclamanta a depus actele în baza cărora s-a făcut vânzarea la licitația publică, raportul de evaluare, decizia nr. 2008, decizia de impunere, raportul de inspecție fiscală, acte din contabilitatea firmei, declarațiile administratorului firmei de la începutul și sfârșitul controlului.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii susținând că reclamanta a înregistrat în mod eronat pe costuri a sumei de 5 lei, ce reprezintă diferența dintre valoarea fiscală și valoarea de vânzare a unui mijloc fix, respectiv din înregistrarea în mod eronat pe costuri a amortizării unui mijloc fix pentru care contribuabilul a stabilit o durată normală de funcționare de 3 ani, față de durata minimă de 8 ani, prin recalcularea amortizării, echipa de inspecție fiscală stabilind un profit suplimentar în sumă de lei, de aici rezultând și impozitul pe profit suplimentar în sumă de lei.

La vânzarea barăcii pârâta a apreciat că s-a încălcat de către reclamantă disp. art. 24 al. 1 și 15 din Legea nr. 571/2003 și art. 17 din Legea nr. 15/1994, mijlocul fix fiind vândut la o valoare mai mică decât valoarea fiscală ce nu a fost recuperată integral pe calea amortizării.

Suma de lei ce reprezintă profit impozabil stabilit suplimentar prin recalcularea amortizării rezultă din aplicarea de către agentul economic în mod eronat a metodei amortizării liniare pentru o durată normală de funcționare de 3 ani, cu toate că durata de amortizare a mijlocului fix este de minim 8 ani, fiind încălcate disp. art. 24 al. 7 și 8 din Legea nr. 571/2003.

TVA în sumă de 5 lei provine din declararea eronată a TVA aferent lunii noiembrie 2007, nefiind respectate art. 85 și 82 din OG nr. 92/2003.

S-a solicitat respingerea cererii de suspendare întrucât aceasta nu este motivată cum prevede Legea nr. 554/2004.

La solicitarea reclamante și cu acordul pârâtei s-a încuviințat efectuarea unei expertize contabile, numindu-se expert și obiectivele fiind stabilite prin încheierea din 8 octombrie 2008.

La raportul de expertiză depus la 9.02.2009 s-au formulat obiecțiuni de către pârâtă iar răspunsul a fost depus fiind atașat la fila 110.

Luând în examinare prezenta acțiune, așa cum a fost motivată, în raport de argumentele reclamantei și apărarea pârâtei, dar avându-se în vedere și concluziile raportului de expertiză, tribunalul constată următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat la 9 mai 2008 de către reprezentanții pârâtei s-a reținut în sarcina reclamantului că datorează suma totală de lei, compusă de lei impozit pe profit și majorări de întârziere de 3108 lei, TVA în sumă de lei și majorări de 16 lei.

Contestatia formulată de reclamantă împotriva acestui raport a fost respinsă prin decizia nr. din 13.06.2008, anterior fiind emisă și decizia de impunere nr. din 9.05.2008 pentru acest debit, prin decizia contestată menținându-se integral punctul de vedere exprimat de agenții constatori.

Concluziile raportului de expertiză sunt în sensul că în conformitate cu HG 2139/2004 pentru aprobarea catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, baraca tip Baniac ce a fost vândută la licitație se încadrează la grupa 1 – construcții, code de clasificare 1.1.2.1 – barăci șoproane, cu o durată normală de funcționare între 8 – 12 ani. Există posibilitatea alegerii duratei normale de funcționare cuprinsă între

aceste limite, și astfel stabilită rămânând neschimbată până la recuperarea integrală a valorii de intrare a acesteia sau până la scoaterea sa din funcțiune.

La momentul înregistrării contabile – noiembrie 2006 dispozițiile art. 24 pct. 15 din Legea nr. 571/2003 sunt în următoarea redactare, astfel cum alin. 15 a fost modificat de pct. 18 al art. I din Legea nr. 343 /17 iulie 2006 „ pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, ce reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuate cu amortizarea fiscală”.

Se observă că în cuprinsul raportului fiscal contestat de reclamantă (fila 34) inspectorii pârâtei au susținut că era în vigoare art. 24 alin. 15 din Legea nr. 571/2003 conform căruia „pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă și orice reevaluare contabilă a acestora. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, ce reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuate cu amortizarea fiscală”.

Spre deosebire de acest punct de vedere exprimat prin raportul de inspecție fiscală, în cuprinsul întâmpinării (fila 58) și în cel al deciziei contestate (fila 17), pârâta invocă în sprijinul constatărilor sale disp. art. 24 pct.15 într-adevăr în vigoare la momentul înregistrării contabile . noiembrie 2006.

De esența aplicării legii este principiul că nu retroactivează ea aplicându-se înregistrărilor contabile în redactarea existentă la momentul efectuării ei, respectiv ceea ce s-a susținut prin întâmpinare și prin decizia contestată, deci nu redactarea art. 24 pct. 15 ce a fost folosită ca argument legal de inspectorii la momentul întocmirii raportului fiscal și implicit la cel al emiterii deciziei de impunere și care a fost abrogată încă din 17 iulie 2006 prin Legea nr. 343.

Diferențele de aplicare a celor două texte legale conduc la concluzia că în noiembrie 2006 se eliminase interdicția ca pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare să se determine fără a avea în vedere orice reevaluare contabilă a acestora, așa cum a procedat agentul economic care a procedat la vânzarea prin licitație publică în noiembrie 2006 a barăcii pornind de la valoarea stabilită de evaluatorul (raport de evaluare depus la filele 7-10), respectându-se în acest fel disp. art. 24 pct. 15 din Legea nr. 571/2003 ce îi permiteau să aibă în vedere „orice reevaluare contabilă a mijlocului fix amortizabil”.

De aici rezultă de altfel impozitul pe profit suplimentar în sumă de 35.246 lei (reprezentând diferența între valoarea de inventar și valoarea de vânzare) întrucât inspectorii pârâtei au avut în vedere un text de lege abrogat în momentul constatării,

♦ În privința acestei vânzări a barăcii, așa cum a concluzionat și expertul contabil nu rezultă nici o diferență de valoare care să nu fie deductibilă fiscal conform art. 17 din Legea nr. 571/2003, așa încât agentul economic nu datorează suma stabilită cu titlu de impozit pe profit și evident nici accesoriile.

♦ În privința nerespectării de către reclamantă a dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 571/2003 și art. 8 din Legea nr. 15/1994, respectiv a înregistrării în mod eronat pe costuri, lunar, a sumei de 3 lei ce reprezintă contravaloarea amortizării aferente unei mașini de aplicat cant, amortizare calculată lunar în funcție de durata de funcționare stabilită de contribuabili de 3 ani se au în vedere următoarele ;

Opinia expertului este că metoda de amortizare liniară folosită în acest caz este conformă legislației în vigoare, realizându-se prin includerea uniformă în cheltuielile de exploatare a unei sume fixe, stabilită proporțional cu numărul de ani ai duratei normale de

utilizare a mijlocului fix. Pe de altă parte, s-a arătat că mașina de aplicat cant se poate încadra în codul 2.1.8.2.1. cu durata de funcționare între 2- 4 ani, reclamanta optând pentru termenul de 3 ani în condițiile în care această mașină era portabilă.

În cuprinsul deciziei contestată de reclamant (fila 18) lit.B nu se precizează în nici un fel de către pârâtă care sunt argumentele legale ce conduc la concluzia că această mașină de cant se încadrează într-un alt cod căruia i se aplică o durată normală de funcționare de 8 ani, cu consecința recalculării profitului impozabil și a accesoriilor de plată.

În acest fel, tribunalul urmează a-și însuși punctul de vedere exprimat de expert în sensul încadrării corecte a acestui utilaj în durata normală de funcționare de 3 ani, metoda de amortizare liniară fiind conform legislației și deci nedatorându-se impozit pe profit suplimentar.

În privința TVA-ului calculat ca și debit de către pârâți rezultă atât din raportul de inspecție fiscală (fila 38) cât și din cuprinsul deciziei (fila 20) și a întâmpinării (fila 60) că este datorat întrucât agentul economic a declarat eronat la organul fiscal TVA de plată aferentă lunii noiembrie 2007, în acest caz devenind incidente disp. art. 85 și 82 din OG nr. 92/2003 conform cărora stabilirea taxelor datorate bugetului general consolidat se face prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 al. 2 și art. 865 alin. 4.

Ori, aceste dispoziții conduc la concluzia că există obligația pentru contribuabili să completeze înscrierea în mod corect, cu bună credință a informațiilor prevăzute de formular, corespunzător situației sale fiscale.

Se omite însă în exprimarea acestui punct de vedere de către pârâtă, că în conformitate cu art. 84 din OG nr. 92/2003, declarațiile fiscale se pot corecta de către contribuabili din proprie inițiativă.

Chiar dacă în speța dedusă judecătii nu rezultă că această declarație rectificativă ar fi fost depusă de contribuabil, pârâta susține că debitul rezultă doar din declararea eronată a TVA de plată aferent lunii noiembrie 2007, nesuținându-se în realitate că acest TVA ar fi datorat ca și suplimentar față de cel efectiv plătit de agentul economic.

Această opinie este exprimată în raportul de inspecție fiscală, ori simpla neconcordanță între suma pe care reclamanta a datorat-o ca TVA și a plătit-o și cea declarată (mai mare decât cea datorată și plătită) nu poate să conducă la concluzia că se datorează suma reprezentând TVA suplimentar de lei, în cazul în care suma s-ar achita fiind evident o plată nedatorată efectuată de reclamant către bugetul de stat, sumă plătită doar ca urmare a unei declarații eronate a agentului economic.

Atâta timp cât inspecția fiscală nu a exprimat în ce constă încălcarea obligației legale de către reclamant, prin trimiterea exactă la eventualele deficiențe ce vizează deducerea sau colectarea TVA-ului, tribunalul concluzionează că nu se datorează suma de 2235 lei TVA și nici majorările de întârziere aferente.

Cu motivarea expusă, în temeiul Legii nr. 554/2004 și ale Legii nr. 571/2003, OG nr. 92/2003, acțiunea se privește ca întemeiată și urmează a fi admisă, dispunându-se anularea deciziei nr. din 13.06.2008, a deciziei de impunere nr. din 9 mai 2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. din 9.05.2008.

Va fi exonerată reclamanta de plata sumei de lei impozit pe profit și majorări de întârziere de lei, TVA în sumă de 2235 lei și lei majorări de întârziere.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC [redacted] SRL cu sediul în Tg-Jiu , strada [redacted] nr. 3, județul Gorj, în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu , strada Siretului nr. 6, județul Gorj.

Anulează decizia nr. [redacted] din 13.06.2008, decizia de impunere nr. [redacted] din 9 mai 2008, raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] din 9.05.2008.

Exonerează reclamanta de plata sumei de [redacted] lei impozit pe profit și majorări de întârziere de 3.108 lei, TVA în sumă de [redacted] lei și 16 lei majorări de întârziere .

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică de la 11 Martie 2009, la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Red. M.D./L.R.

4 ex./ 10 Aprilie 2009